

ЗАДУШНИЦА

Ще замесят прусорки жените
и в събота на гробища ще идат,
забрадени с черни ръченици,
рано в пътя тъмен ще преждат.

И когато стигнат, нажалени,
всяка ще запали вощеница,
ще възпламнат пламъчета бледи
пред лика на малката светица.

В него ден и бедната ми майка
върху гроба на баща ми ще заплаче,
ще извика просълзена: „Скъп Димитре,
вода ти мъничкото сираче,

дете си го рано изоставил
да расте без бащина подкрепа
и в душата му с години да отеква
на живота тежката несрета“!

Ще заплаче бедната ми майка
до безмълвната, забравена икона,
а до кръста аз изправен мълком
две горещи сълзи ще отроня.